

Mijn geliefde dochters en zonen, moge Jezus jullie behoeden!

Met Kerstmis, dat nu al dichtbij komt, zullen we opnieuw de engelen horen uitroepen: “Eer aan God in den hoge en op aarde vrede onder de mensen in wie Hij welbehagen heeft” (*Lc 2,14*). Ieder jaar is de hele wereld vol van de echo van dit gezang, dat in ons een vreugdevolle hoop doet opleven. Vooral omdat de vrede naderbij is gekomen en we die in het gelaat van een Kind kunnen beschouwen: “Hij is onze vrede” (*Ef 2,14*), zoals sint Paulus een tijd later heeft geschreven bij de overweging van het mysterie van Jezus Christus.

De wereld heeft een heel grote behoefte aan vrede. Ieder van ons, onze gezinnen, de plaatsen waar wij werken, de milieus waarin wij ons bewegen, hebben dat Kind nodig dat de engelen als de Redder hebben aangekondigd (vgl. *Lc 2,11*). Zonder Hem zijn alle inspanningen om vrede in de harten te brengen ontoereikend. Daarom houdt de Kerk niet op tot de mensen over Jezus te spreken, zoals de herders deden nadat ze Hem in de kribbe hadden gezien (vgl. *Lc 2,16-18*). Ook wij willen Hem verkondigen; in het apostolaat “moeten we over Christus spreken, niet over onszelf” (*Christus komt langs*, 163).

Laten we gedurende deze dagen van Kerstmis het grote mysterie van de liefde van God overwegen in dit Kind dat ons is geboren (vgl. *Jes 9,5*). Hoe gemakkelijk is het de vrede, de sereniteit te vinden en te hervinden wanneer wij bij de Kerststal bidden en ons laten boeien door Jezus in de kribbe, omringd door de liefde van Maria en Jozef. Wanneer wij dit mysterie van liefde beschouwen, zal de Heer ons ook nieuwe impulsen geven om dit mysterie van liefde aan onze medemensen door te geven.

Mijn kerstgroet en meest liefdevolle zegen,

jullie Vader

Rome, 16 december 2018